

Primul edificiu comemorativ închinat Rezistenței armate anticomuniste din Bucovina

Astăzi, 8 iulie 2021, de la ora 16:00, în localitatea Vicovu de Jos din Județul Suceava va avea loc ceremonia dezvelirii Troiței – primul monument public comemorativ închinat memoriei tuturor luptătorilor voluntari care s-au jertfit pentru apărarea neamului în Rezistența armată anticomunistă din Bucovina. La evenimentul organizat de „Asociația Centrul pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Arboroasa” va fi prezent și Preasfințitul Părinte Damaschin Dorneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, precum și starețul Mănăstirii Putna, părintele arhimandrit Melchisedec Velnic, alături de un sobor de preoți și diaconi.

Dezvelirea edificiului comemorativ din Vicovu de Jos se încadrează în tematica Anului omagial și comemorativ 2021 proclamat de Patriarhia Română ca „Anul omagial al pastorației românilor din afara României și comemorativ al celor adormiți în Domnul; valoarea liturgică și culturală a cimitirelor” și își propune, potrivit organizatorilor, redescoperirea satului Vicovu de Jos ca loc al memoriei colective, având ca scop fundamental dezvoltarea unei culturi a rememorării prin antrenarea comunității în cunoașterea, ocrotirea și conservarea mediului cultural tradițional intrinsec legat de recuperarea, valorificarea, cultivarea memoriei și a

faptelor de istorie locală consemnate în istoria națională recentă. Evenimentul se desfășoară cu aprobarea ministrului Apărării Naționale, se execută în comun cu Batalionul 17 „Vânători de Munte Dragoș Vodă” – Vatra Dornei și Inspectoratul Județean de Jandarmi „Bogdan Vodă”- Suceava și este organizat conform „Regulamentului privind onorurile și ceremoniile militare, la dezvelirea unui monument sau însemn comemorativ militar ori de importanță istorică națională”.

Ceremonia va avea loc astăzi, începând cu ora 16:00, pe drumul național DN2H, în dreptul clopotniței de la Biserica „Pogorârea Sfântului Duh” din vatra satului Vicovu de Jos, în locul unde locotenentul Vladimir Macoveiciuc, conducătorul celui mai important grup de Rezistență anticomunistă din Bucovina din perioada postbelică 1944- 1965, și-a pierdut viața în zorii zilei de 8 iulie 1946, răpus de gloanțele trase de jandarmi din turnul clopotniței bisericii – pe baza relatărilor martorilor oculari și a altor probe existente în documente de arhivă și în studii istorice cu caracter științific. Vor susține alocuțiuni istorice și cercetători din Rădăuți, Suceava, Iași și București, profesori de istorie, reprezentanți ai clerului, fii ai satului ș.a..

După sfințirea monumentului de către PS Părinte Episcop-vicar Damaschin Dorneanul, soborul slujitor va oficia o slujbă religioasă pentru pomenirea ostașilor voluntari din Batalionul „Fix Regional Bucovina”, iar Garda de Onoare asigurată de Ministerul Apărării Naționale va prezenta omagiul militar celor căzuți întru apărarea

patriei și a identității neamului românesc, în sunetul Muzicii Militare a Brigăzii 15 Mecanizate Podu Înalt, Iași. Comitetul de inițiativă și Primăria Vicovu de Jos vor pregăti un praznic de pomenire, după obicei, în curtea bisericii, cu respectarea măsurilor sanitare și de protecție în conformitate cu legislația în vigoare.

Monumentul comemorativ a fost realizat cu sprijinul Mănăstirii Putna, al Protopopiatului Rădăuți și al Comitetului de inițiativă al cetățenilor din Vicovu de Jos. Acțiunea se va executa în comun cu Batalionul 17 „Vânători de Munte Dragoș Vodă” - Vatra Dornei. Edificiul este primul monument comemorativ din Bucovina care este dedicat Rezistenței anticomuniste.

Troița din lemn de stejar a fost realizată la atelierul de tâmplărie al Mănăstirii Putna și este copia identică a unei vechi troițe din secolul al XIX-lea, descoperită în incinta bisericii-monument UNESCO din Pătrăuți - ctitorie a Voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt. Cele 47 de lamele din aripa monumentală reprezintă în mod simbolic membrii grupului de luptători voluntari condus de Vladimir Macoveiciuc. Cele 6 lamele distincte cu simboluri antropomorfe reprezintă familia lui Vladimir Macoveiciuc, victimă a represiunilor comuniste. Trovantul din piatră care străjuiește acest edificiu comemorativ simbolizează o Masă a Tăcerii, la care s-au așezat în ceruri toți luptătorii grupului Macoveiciuc - căzuți în luptă, uciși sau deportați în Siberia.

Vladimir Macoveiciuc – exponentul țăranilor voluntari care s-au jertfit în Rezistența armată antisovietică din Bucovina

Locotenentul Vladimir Macoveiciuc, conducătorul primului grup de rezistență anticomunistă din nordul Moldovei, s-a născut în 26 octombrie 1906, la Voitinel, fiind fiul lui Samson și al Ioanei. De ocupație comerciant, a avut împreună cu soția lui Domnica patru copii: Silvestru, Victor, Visarion și al Ilenei.

În martie 1944, odată cu cucerirea României de către Uniunea Sovietică, el s-a înscris ca ostaș voluntar al Armatei Regale Române și a luptat ca subofițer în cadrul Batalionului Fix Regional „Bucovina”. La 20 iunie 1944, acesta, împreună cu grupul său cu numele de cod „Vladimir”, format din țărani înarmați, a anihilat întregul stat-major al unei divizii sovietice în Poiana Hacıungului (59 trupe și 6 ofițeri), prilej cu care au fost capturate documente prețioase. Pentru faptele sale de vitejie a fost

avansat, în mod excepțional, la gradul de locotenent și a fost decorat cu „Virtutea Militară”, „Bărbăție și Credință”, „Coroana României”, „Steaua României”, „Crucea de Fier” – clasa I și „Crucea de Fier” – clasa a II-a. Temut de sovietici și comuniști, prețuit de români și germani, el a fost neîndurător cu trădătorii. După 23 august 1944, a organizat și a condus cel mai important grup de rezistență antisovietică din regiunea Bucovinei, care a numărat până la 47 de membri. Aceștia erau țărani înarmați (apolitici) din Vicovu de Jos, Vicovu de Sus, Crasna, Plosca, Brodina, Voitinel, Gălănești, Hurjuieni, Horodnicu de Sus, Horodnicu de Jos – sate din fostul județ Rădăuți.

După mai multe tentative nereușite de a fi capturat, Macoveiciuc a murit în urma unei trădări în zorii zilei de 8 iulie 1946. I-a salvat viața fiului său Silvestru, dar a fost împușcat din clopotnița bisericii de jandarmii români, care atunci erau comandați de armata sovietică invadatoare. Rănit la umăr și călcâi, a murit chiar în acest loc, pe o grămadă de prundiș, în urma sângerării abundente. Ulterior, familia sa a fost hăituită și persecutată de regimul comunist. Fiul său Silvestru a fost arestat și predat poliției secrete sovietice NKVD. Grupul Macoveiciuc a fost arestat și judecat de trei ori de către Securitatea comunistă. La data când a fost ucis, 8 iulie 1946, avea 41 de ani.

ziarullumina.ro